

fis·fader² subst.

Spaltekort

fis·fader² subst.

– sporadisk med sideformen **fis·fatter**

ETYMOLOGI MV. –

[dannet i tilslutning til *fis·neg*; jf. *fis·moder*²; S SØ, ØSønJy-N, sporadisk i øvrige SydJy; se kort

BETYDNING –

= DEN HØSTKARL, SOM SLOG KORNET TIL DET SIDST
BUNDNE NEG

trods navnet og drillerierne (jf. ndf.) synes title fisfader og fismoder at have givet en vis fortrinsstilling under høstfesten (som første par optoget hjem, på hædersplads under gildet, som første par på dansegulvet etc.), jf. også FDF.III SJyMSkr.1936-37.211ff.

EKSEMPLER

- *Den Karl, i hvis Lod det faldt at slaa det sidste Hug, naar man fik opslaaet, fik Tit 'fi·sfa·ə, og Pigen, der kom til at binde de op, blev 'fi·smo·ə. Disse to maatte døde mange Drillerier fra de andre Høstfolks S °Løjt.*

II (også, i yngre skik) = DEN HØSTKARL, SOM TAB (ELLER HVIS HØSTPIGE TABER) I EN SÆRLIG

KONKURRENCE, EFTER AT SIDSTE NEG ER HØSTET

[sporadisk i samme områder]

EKSEMPLER

- *I Haderslevveggen kaster Karlene meget Stryge (jf. Ord&Sag.1982.16) om, hvem c skal være Fisfader ... Eller man kan lad Pigerne binde de tre sidste Neg om Kap. Den, der kommer sidst, bliver da Fismo hendes Mejer Fisfar, hvis da ikke Karle ogsaa selv kaster Stryge, saa Fisforældr bliver et tilfældigt ... sammenbragt Par. SJyMSkr.1936-37.215.*

fisfader²

■ Tæt registreret